

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Hr. Bruno Jerup hørte vist ikke efter, da hr. Ole Vagn Christensen holdt en meget stærk tale om, at alle de ting, der står i denne rapport, alle de fejl og mangler, der er rundt omkring på de forskellige uddannelsesinstitutioner, skal ordnes, og at hr. Ole Vagn Christensens parti vil støtte, at de bliver ordnet. Og hvis det er sådan, at alle de ting, der står i denne rapport, bliver ordnet, kommer det da ikke til at koste ret meget – bortset fra uddannelsen.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Det har fru Anne Baastrup jo ret i: Hvis hr. Ole Vagn Christensens tale bliver taget for pålydende og man faktisk gennemfører mange af de ting, som står i den rapport, vil det efterfølgende ikke komme til at koste så mange ekstra penge, men alene gennemførelsen af de ting, der står i rapporten, vil jo komme til at koste en hel del, men den gennemførelse tror jeg både fru Anne Baastrup og Enhedslisten vil hilse velkommen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 18:

Forslag til folketingsbeslutning om sikkerhed og sundhed for institutionsbrugere.

Af Bruno Jerup (EL) og Jette Gottlieb (EL).
(Fremsat 9/10 96).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Vi har jo været inde på den del af Enhedslistens forslag, som handler om, hvorvidt arbejdsmiljøloven også skal omfatte andre end dem, der er i arbejde, eller som befinder sig i en undervisningssituation, hvor der er praktiske øvelser, så det vil jeg ikke knytte flere bemærkninger til.

Jeg synes, arbejdsmiljøloven er god, og jeg synes, den skal bruges til at sikre sundheden og sikkerheden for dem, der er i arbejde, og ikke på helt andre områder.

Det betyder ikke, at børn og unge ikke skal have forsvarlige rammer, og det er sådan set også baggrunden for, at vi arbejder videre ud fra de anbefalinger, der er i den rapport, som er blevet omtalt et par gange.

Vi arbejder videre med at skærpe opmærksomheden på sikkerheden og med at sætte projekter i gang, som skal sikre sundheden for børn og unge, og vi arbejder også videre med at få børn og unge inddraget i sikkerhedsarbejdet, som der jo har været talt så varmt om. Så det er ikke således, at verden står stille, fordi det beslutningsforslag, som netop er blevet behandlet, ikke får flertal.

Når det drejer sig om tilsynet med de sundhedsmæssige forhold, vil jeg oplyse, at den bekendtgørelse, som præciserer embedslægens opgaver, faktisk giver embedslægen hjemmel til at fastlægge grænser og fastsætte regler, der gælder for skoler og daginstitutioner.

Og jeg vil kort opsummere, hvad de regler går ud på:

Embedslægen har til enhver tid adgang til de institutioner, som forslaget omhandler, og hvis embedslægen konstaterer sundhedsmæssige mangler, kan embedslægen rette en henstilling til institutionen om at afhjælpe manglerne, og hvis det konstateres, at der er sundhedsmæssige mangler, har embedslægen også mulighed for at anmode kommunalbestyrelsen eller amtsrådet om at udstede et påbud eller nedlægge et forbud, og hvis man ikke overholder forbudet eller påbudet, kan det straffes med bøde.

Der er endvidere i loven og bekendtgørelsen om forebyggende sundhedsordninger for børn og unge fastsat regler om, at den kommunale sundhedstjeneste skal rådgive om sundhedstilstanden i skoler og institutioner og om de hygiejniske forhold i bredeste forstand.